

Undergraduates' Willingness to Communicate in English as a Second Language: A Qualitative Study on Experience of Students in A Thai Cultural Tertiary Institution¹

Pichawat Sophonpanyarasmi², Thasuk Junprasert³ and Monthira Jarupeng⁴,

Abstract

This qualitative research aims to investigate the characteristics and factors influencing the willingness to communicate in English as a second language among undergraduate students in a higher education institute. The study integrates the Self-Determination Theory and Chanda, which is Buddhist's achievement motivation, as a framework for examining this willingness. In-depth interviews by a set of semi-structure interview questions were validated by experts, were conducted with 20 key informants, 2nd year students in a higher education institute who were purposive sampled. The data collected were confirmed by these key informants after the interview sessions and then analyzed using content analysis. The findings indicate 1) a cause-effect relationship in the willingness to communicate in English as a second language, where needs, favor, and communication goals emerged as the causes, while dedication and the ability to fully engage in learning were identified as the effects. This cause-effect cycle reinforces itself, and the factors can be grouped into three categories, thinking, feeling, and motivation. Furthermore, 2) the study identified related factors such as communication goals, emotions, and motivation, including the desire for relatedness, competence, autonomy, wholesome action for oneself and others, and the aspiration for effective communication, contribute to the increase or decrease in the willingness to communicate in English as a second language. 3) the study's findings align with both the Self-Determination Theory and Chanda align with the study's findings and possess fundamental elements that reflect the cultural and social differences of the theories. The study's findings provide recommendations for developing an integrative psychological learning process and interventions that enhance the willingness to communicate in English as a second language. The use of mixed-methods optimizes efficiency and facilitates a context-dependent understanding of this willingness within the Thai educational and cultural system.

Keywords: Willingness to communicate in second language, english language, higher education, qualitative research method, self-determination theory, buddhist approach

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Thesis in Applied Psychology, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate student, Doctoral degree in Applied Psychology, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University: Email: phichawat.sop@gmail.com

³ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Associate Professor at Department of Guidance and Educational Psychology, Faculty of Education, Srinakharinwirot University

ความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา: การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทย¹

พิชญ์วัฒน์ โสภณปัญญาจารย์² ฐาศุภร์ จันประเสริฐ³ และมณฑิรา จารุเพ็ง⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือลดความตั้งใจและ
สังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านการบูรณาการ
แนวคิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง ทฤษฎีการกำหนดตนเองและแนวคิดฉันทะเพื่อเป็นแนวทางใน
การศึกษา ดำเนินการศึกษาด้วยรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงโดยเป็น
นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ในสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน 20 คน ด้วยชุดคำถามสัมภาษณ์แบบกึ่ง
โครงสร้างที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเนื้อหาโดยผู้ให้ข้อมูลตรวจทานด้วยตนเองหลังเสร็จสิ้นการ
สัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1)คุณลักษณะของ
ความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะที่เป็นเหตุและผล โดยเหตุได้แก่
ความอยาก ความชอบ เป้าหมายในภาษาอังกฤษ และผลได้แก่ การทุ่มสุดตัว ความเต็มใจกับการเรียนรู้ ซึ่งผลลัพธ์
นั้นสามารถกลับไปกระตุ้นคุณลักษณะที่เป็นเหตุได้ โดยคุณลักษณะดังกล่าวสามารถจัดกลุ่มเป็นปัจจัยทางจิตวิทยา
ที่ส่งผลเพิ่มหรือลดความตั้งใจ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านความคิด และด้านแรงจูงใจ 2)ปัจจัยทางจิตวิทยา
ที่ส่งผลเพิ่มหรือลดความตั้งใจสามารถส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปัจจัยตามทฤษฎีการกำหนดตนเองและ
แนวคิดฉันทะ อันนำไปสู่การส่งผลต่อการเพิ่มหรือลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษในที่สุด
3)รูปแบบพื้นฐานของทฤษฎีการกำหนดตนเองสอดคล้องกับแนวคิดฉันทะ โดยมีบางส่วนของที่สะท้อนความแตกต่าง
ทางวัฒนธรรมเชิงปัจเจกและสังคมนวมกลุ่ม ข้อเสนอแนะที่ได้คือการพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ด้วยหลักจิตวิทยา
การเรียนรู้ผ่านการบูรณาการทฤษฎีและแนวคิดเพื่อส่งเสริมความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ
ด้วยการวิจัยผสมผสานวิธีเพื่อให้ได้แนวทางที่มีประสิทธิภาพด้วยความเข้าใจต่อบริบทของระบบการศึกษาไทยต่อไป

คำสำคัญ: ความตั้งใจในการสื่อสารในภาษาที่สอง ภาษาอังกฤษ อุดมศึกษา การวิจัยเชิงคุณภาพ ทฤษฎีการ
กำหนดตนเอง แนวคิดทางพุทธศาสตร์

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ แขนงวิชาจิตวิทยาการเรียนรู้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: pichawat.sop@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งของโลก ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษนั้นถูกใช้เป็นภาษาราชการในหลายประเทศ (Central Intelligence Agency, 2021) ยิ่งไปกว่านั้นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ประชากรโลกใช้เป็นจำนวนมากถึง 1,348 ล้านคน (Szmigiera, 2021) บางประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาหลักของประเทศนั้น ซึ่งภาษาที่สองคือภาษาหนึ่งภาษาใดที่ถูกเรียนนอกเหนือจากภาษาที่หนึ่งของบุคคล ซึ่งภาษาที่หนึ่งนี้อาจมีภาษาเดียวหรือหลายภาษา (Council of Europe Council for Cultural Co-operation Education Committee Modern Languages, 2001) จากความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อให้ภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศให้มีศักยภาพสูงเพียงพอที่จะเชื่อมตนเองสู่บริบทสากล ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษถือเป็นหัวใจสำคัญในการได้งานและการขับเคลื่อนทางสังคมไทย (The Office of National Higher Education Science Research and Innovation Policy Council, 2022) หากแต่ในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ประสบปัญหาการพัฒนาภาษาอังกฤษในแทบจะทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานภาษาอังกฤษของบุคลากรรัฐและเอกชน ซึ่งสะท้อนจากผลการประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำธุรกิจว่าเอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจหรือไม่ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ (WEF Global Competitiveness Index) ที่วัดโดยสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) (Schwab & Zahidi, 2020) จากปัญหาดังกล่าวทำให้ภาครัฐมีการวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกบุคลากรที่เข้ารับราชการ (Matichon Weekend, 2013) ภาคธุรกิจเอกชนเป็นอีกภาคส่วนที่ต้องการแรงงานที่มีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Chanphram, 2020) ภาคการศึกษาของไทยเป็นอีกภาคส่วนที่เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านภาษาอังกฤษ ผ่านการวางโครงสร้างให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่บรรจุอยู่ในทุกหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย และในหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อีกทั้งได้วัดผลลัพธ์เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษในหลากหลายช่วงวัย แต่ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบนั้นสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษที่ยังไม่น่าพึงพอใจนัก โดยเมื่อเทียบกับประเทศอื่นแล้วพบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 74 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษระดับต่ำมาก (EnglishFirstEducation, 2019) นอกจากนี้ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไทยในการสอบภาษาอังกฤษมาตรฐานระดับชาติยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ตั้งแต่ช่วงปี 2558 และยิ่งน้อยลงอีกในปี 2562 (Napakon, 2021; The National Institute of Educational Testing Service, 2021) จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องภาษาอังกฤษของไทยนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสทางการแข่งขันในเวทีสากล

จากปัญหาด้านภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้พื้นที่วิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเป็นหน่วยงานในรูปแบบสถาบันที่มีภารกิจในการจัดการศึกษาวิจัยและส่งเสริมวิชาการระดับอุดมศึกษาในสายวิชาชีพชั้นสูงทางศิลปกรรมศาสตร์ทั้งไทยและสากลในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ผู้เรียนในพื้นที่วิจัยถูกคาดหวังให้มีความสามารถในการสื่อสารเนื้อหาด้านศิลปวัฒนธรรมไทยนั้นให้แก่ชาวต่างชาติ ต่างวัฒนธรรม ในเชิงการแสดงผลและการสอนได้ (Office of Contemporary Art and Culture, 2020) ซึ่งการสื่อสารดังกล่าวถือเป็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในทักษะของศตวรรษที่ 21 ที่ประชากรโลกต้องมี

(Esther Care 2017; Douglas Bourn 2018) โดยพื้นที่วิจัยได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพภาษาอังกฤษหลายหลายประการ อาทิ การขาดการทำความเข้าใจในเชิงจิตวิทยาการเรียนรู้อันเป็นเรื่องภาษาอังกฤษกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถทำการศึกษาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีอคติต่อภาษาอังกฤษเป็นทุนเดิม เช่น ความไม่ชอบภาษาอังกฤษ ความรู้สึกไม่ดีเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ การไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ (Yashima, 2002) ซึ่งการไม่ศึกษาทำความเข้าใจในเชิงจิตวิทยาการเรียนรู้อันกับผู้เรียนส่งผลให้รูปแบบการเรียนการสอนในพื้นที่วิจัยไม่ได้ยึดโยงกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในพื้นที่วิจัยไม่ประสบผลตามที่คาดหวังไว้เท่าใดนัก เพราะสัมพันธภาพและความใส่ใจของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Roorda et al., 2011) และในกรณีเลวร้ายคือการที่ไม่ได้ทำความเข้าใจผู้เรียนอาจก่อให้เกิดอคติในการเรียนรู้ได้ในอีกทางหนึ่ง การไม่ทำความเข้าใจผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีอคติต่อการเรียน (Fredricks et al., 2004)

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาทางด้านทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ตรงกับบริบทพื้นที่วิจัยและตอบสนองต่อเป้าประสงค์การพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ระดับสากลได้นั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาคุณลักษณะและปัจจัยของความตั้งใจของบุคคลในการสื่อสารที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งหลายประเทศในโลกได้ทำการศึกษาพบว่าความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Hashimoto, 2002; MacIntyre, 2007) โดยก่อนที่มีเกิดกระบวนการพัฒนาความตั้งใจของบุคคลที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ (Pattapong, 2010b) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบคุณลักษณะและปัจจัยที่ส่งเสริมบุคคลให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม ซึ่งทั้ง 3 ด้านเป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยการทราบรายละเอียดของปัจจัยเชิงจิตวิทยาเหล่านั้นอย่างละเอียดจึงควรที่จะต้องใช้การบูรณาการแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง ทฤษฎีการกำหนดตนเองและแนวคิดเรื่องฉันทะ ซึ่งเป็นแนวคิดทฤษฎีทางตะวันตกมาผนวกกับแนวคิดทางตะวันออก เพื่อให้ได้มุมมองต่อตัวบุคคลที่มีความหลากหลายมากกว่าการใช้แนวคิดทฤษฎีเดียวเป็นกรอบในการค้นหาคำตอบเชิงคุณภาพ ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การพัฒนาแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมของบุคคลในเรื่องความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างละเอียดและครบถ้วนยิ่งขึ้น ซึ่งข้อมูลคุณลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ตลอดจนจนถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีค่าอย่างยิ่งในการนำไปต่อยอดการแก้ไขปัญหาด้านภาษาอังกฤษของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการนำไปพัฒนาแนวทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับภาคการศึกษา หรือการจัดทำแนวทางในการปรับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความตั้งใจหรือปัจจัยที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทย
3. เพื่อสังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาด้วยการบูรณาการแนวคิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองและทฤษฎีการกำหนดตนเองซึ่งเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาตะวันตก ผสมเข้ากับแนวคิดเรื่องฉันทะซึ่งเป็นแนวคิดทางพุทธศาสตร์ ผ่านแนวทางการบูรณาการทางการศึกษาและการฝึกอบรมซึ่งเป็นแนวคิดทางจิตวิทยา เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการศึกษาคุณลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมไทยแห่งนี้ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยในครั้งนี้ โดยแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง (Willingness to communicate in L2)

ความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง หมายถึง ความพร้อมของบุคคลในการเข้าสู่สถานการณ์ของการใช้ภาษาที่สองที่เป็นสถานการณ์เฉพาะกับเวลาและบุคคล (MacIntyre et al., 1998) เป็นแนวคิดในการศึกษาบุคคลเพื่ออธิบายเหตุผลที่บุคคลตั้งใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สองนอกเหนือจากภาษาหลักที่มนุษย์ผู้นั้นใช้อยู่ ซึ่งถูกศึกษาครั้งแรกโดย MacIntyre et al. (1998) ซึ่งผลการศึกษาเป็นโมเดลองค์ประกอบของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง โดยมีปัจจัยเชิงสาเหตุ 5 ปัจจัยที่นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการสื่อสารในภาษาที่สอง (Communication behavior) ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสังคมและส่วนตัว (Social and Individual Context: SaIC) 2) ปัจจัยด้านความรู้สึกและวิถีคิด (Affective-Cognitive Context: ACC) 3) ปัจจัยด้านแนวโน้มพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจกำกับ (Motivational Propensities: MP) 4) ปัจจัยด้านสถานการณ์ในการใช้ (Situational Antecedents: SA) โดยปัจจัยที่ 1-4 นำไปสู่ปัจจัยที่ 5) ปัจจัยด้านความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมหรือความตั้งใจจะสื่อสารในภาษาที่สอง (Behavioral Intention: BA) (Fishbein & Ajzen, 2011; Gross, 2017) ซึ่งโมเดลนี้ถูกนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดโดยพิจารณาปัจจัยที่ 1-4 กับแนวคิดฉันทะและทฤษฎีการกำหนดตนเอง

ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory)

เป็นทฤษฎีสำคัญทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ (Pattapong, 2010a) โดยทฤษฎีการกำหนดตนเองเป็นการอธิบายแรงจูงใจที่คงทน (Engagement) ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลได้ทำกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา 3 ประการ ประกอบด้วย 1) การได้เป็นตัวเอง (Autonomy) 2) การรับรู้ความสามารถของตัวเอง (Competence) และ 3) การเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) (Niemiec & Ryan, 2009; Ryan & Deci,

2018) โดยทฤษฎีนี้มีลักษณะเป็นปัจจัยให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยภายในของแนวคิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง และสอดคล้องกับองค์ประกอบของฉันทะ

แนวคิดเกี่ยวกับฉันทะ (Chanda)

ฉันทะเป็นแนวคิดสำคัญทางพระพุทธศาสนา และอยู่กับสังคมไทยมาอย่างช้านาน ถือเป็นองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในมุมมองของฝั่งตะวันออกและถูกเรียกว่าแรงจูงใจใฝ่ความเป็นเลิศหรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวพุทธศาสตร์ (Boonsathirakul & Somanandana, 2019) จากการศึกษาพบว่าในทางพุทธศาสตร์ได้อธิบายว่า “ความอยาก” เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มนุษย์เกิดพฤติกรรม โดยแบ่งความอยากของมนุษย์ออกเป็น 2 ประการ ได้แก่ 1) ความอยากในเชิงลบ เรียกว่า “ตัณหา” (Tanha: Craving) หรือ “มานะ” (Mana: Conceit, pride) และ 2) ความอยากในเชิงบวก เป็นความปรารถนาที่ทำได้ทำ ไม่ใช่การได้ทำเพื่อให้ตนเองดีเด่นเหนือใคร แต่ทำไปเพื่อให้ได้ทำกิจกรรมนั้น เรียกว่า “ฉันทะ” (Chanda: Will, Desire to act) (Payutto, 2021) ซึ่งหากต้องการส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการศึกษาจึงควรส่งเสริมให้เกิดฉันทะ (Suebdoung, 2007) โดยฉันทะมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงาน 2) ความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งความสามารถ และ 3) ความปรารถนาทำเพื่อประโยชน์กับตนเองและสังคม (Payutto, 2021) ภายหลังได้มีการพัฒนาโมเดลเชิงยืนยันและมาตรวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวพุทธศาสตร์ซึ่งพัฒนามาจาก 3 องค์ประกอบข้างต้น และมีคุณภาพสามารถใช้วัดแรงจูงใจนี้ได้จริง (Boonsathirakul & Somanandana, 2019) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้นำฉันทะมาเป็นแนวคิดประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในฐานะเป็นแนวคิดแรงจูงใจอันก่อให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษในฐานะ และเป็นแนวคิดที่ตรงกับบริบทของประชากรในพื้นที่ทั้งในแง่ความคุ้นเคยและในแง่ของความเชื่อทางศาสนา

แนวคิดการบูรณาการทางการศึกษาและการฝึกอบรม (Integrative education & training)

เป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดเชิงจิตวิทยาการศึกษา และถูกขยายผลมาปรับใช้กับการสอนและการฝึกอบรมสำหรับวิชาชีพทางจิตวิทยาแขนงต่าง ๆ โดยเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการให้เหตุผลในการสังเคราะห์ปรัชญาแนวคิด กลวิธีทางจิตวิทยาเพื่อใช้ในการปฏิบัติการทางจิตวิทยาและขยายผลการศึกษามาสู่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม โดยแนวคิดนี้แบ่งวิธีการบูรณาการออกเป็น 4 แบบได้แก่ 1. แบบมีปัจจัยร่วมกัน common factors 2. แบบเลือกสรรเทคนิค (technical eclectic) 3. แบบบูรณาการทฤษฎี (Theoretical integration) และ 4. การบูรณาการจากความคล้ายคลึงกัน (Assimilative integration) (Johnson & Kaslow, 2014; Melchert, 2011) สำหรับการศึกษานี้ได้นำแนวทางการบูรณาการทฤษฎี โดยเป็นการเชื่อมโยงแนวคิดทฤษฎีตั้งแต่สองแนวคิดที่มีปรัชญาร่วมกัน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ทุกแนวคิดมีประเด็นเรื่องแรงจูงใจเป็นจุดเชื่อมโยงร่วมกัน ซึ่งมีข้อเสนอแนะเชิงวิชาการว่าการบูรณาการร่วมกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าการใช้เพียงทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง (Johnson & Kaslow, 2014; Melchert, 2011)

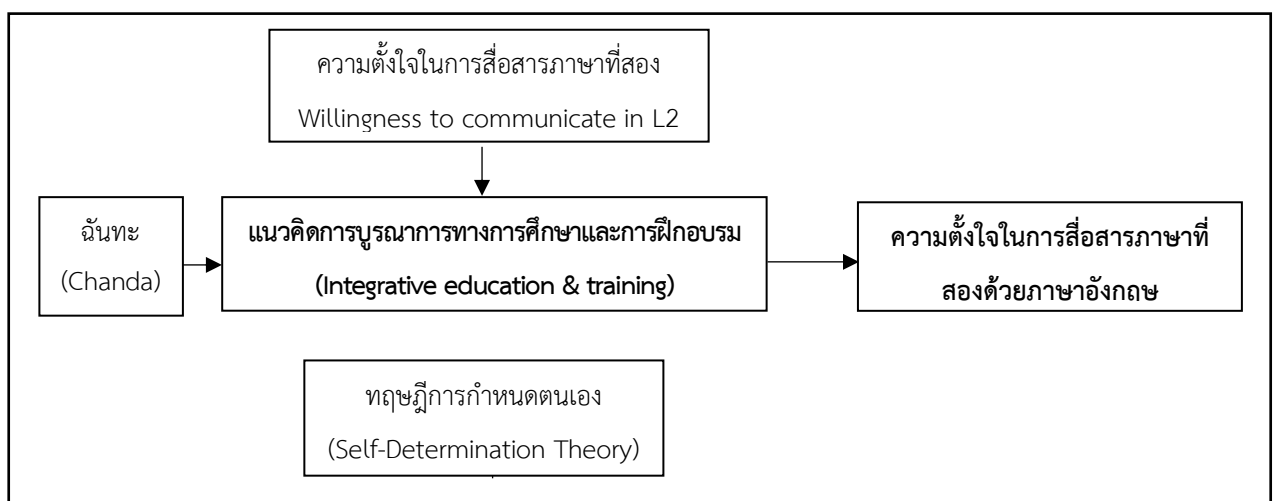
กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการบูรณาการทฤษฎีตามแนวคิดการบูรณาการทางการศึกษาและการฝึกอบรม (Integrative education & training) เป็นกรอบในการผสมผสานทฤษฎีทั้งหมดโดยพิจารณาจากความคล้ายคลึงกัน

ของทฤษฎี โดยแนวคิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง (Willingness to Communicate in Second Language) (MacIntyre, 2007) พิจารณาที่การตอบสนองต่อสถานการณ์การใช้ภาษา ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self Determination Theory) พิจารณาที่การเน้นการตอบสนองความต้องการทางจิต (Niemiec & Ryan, 2009; Ryan & Deci, 2018) และแนวคิดฉันทะที่เน้นการขับเคลื่อนให้เกิดการกระทำโดยอาศัยกำกับด้วยสติและปัญญาและเป็นแนวคิดในบริบทสังคมไทย (Boonsathirakul & Somanandana, 2019; Somanandana & Yamwong, 2019) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การบูรณาการพบว่า ทั้งสามแนวคิดมีลักษณะร่วมกัน คือ เป็นแนวคิดที่นำไปสู่การมีแรงจูงใจที่ขับเคลื่อนให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษได้ โดยแนวคิดการกำหนดตนเองและฉันทะต่างก็มีลักษณะที่เป็นแรงขับเคลื่อนภายใน ซึ่งองค์ประกอบของแนวคิดฉันทะนั้นสามารถบูรณาการกับองค์ประกอบของทฤษฎีการกำหนดตนเองได้อย่างสอดคล้องกัน โดยการได้การทำดีที่สุจริต เน้นงานและเน้นความสามารถซึ่งเป็นองค์ประกอบของฉันทะมีความสอดคล้องกลมกลืนกับการรับรู้ความสามารถตนเอง (Competence) ตามทฤษฎีการกำหนดตนเอง ในขณะที่การทำเพื่อตนเองและผู้อื่นมีความสอดคล้องกันกับการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) ยกเว้นองค์ประกอบการได้เป็นตัวเอง (Autonomy) ตามทฤษฎีการกำหนดตนเองนั้นไม่สอดคล้องกับแนวคิดฉันทะ เนื่องจากเป็นแนวคิดที่เน้นการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ในขณะที่แนวคิดฉันทะนั้นเน้นการคิดในเชิงกุศลมองที่ประโยชน์ต่อสังคม โดยการบูรณาการดังกล่าวมีขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ เมื่อบูรณาการแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าเหมาะสมแก่การใช้ในการศึกษากับบริบทของผู้ให้ข้อมูลชาวไทยเนื่องจากการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีทางตะวันตกและตะวันออกเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ของแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในรอบแนวคิดการวิจัยได้ ตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาในเรื่องความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยจัดเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2565 โดยเป็นการวิจัยกึ่งมนุษย์ ที่ผ่านการรับรองจริยธรรมด้านการวิจัยจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่ SWUEC-G 134/2565 กลุ่มตัวอย่างได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ โดยผู้ศึกษาแจ้งวัตถุประสงค์และอธิบายรายละเอียดการวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ถูกรักษาเป็นความลับ ชื่อกลุ่มตัวอย่างถูกปกปิดและแทนที่ด้วยตัวละครในวรรณคดี เรื่องรามเกียรติ์ (Cadet, 1971) เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองในการให้ความยินยอมหรือการปฏิเสธการสัมภาษณ์ได้ในทุกช่วงของการเก็บข้อมูล

พื้นที่วิจัย

สถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมแห่งหนึ่งซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง ในจังหวัดภาคกลาง มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีด้านการเป็นครูนาฏศิลป์และครุดนตรี โดยมีการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลักตามคุณสมบัติเบื้องต้นที่กำหนดไว้ โดยกำหนดให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งสาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษาและดนตรีศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) (Galloway, 2005) โดยมีเหตุผลการเลือกจากการเป็นนักศึกษาที่อยู่ในช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดในระดับอุดมศึกษาของพื้นที่วิจัยนั้น โดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Hennink & Kaiser, 2022) เกณฑ์การเลือกมีดังนี้ 1) เป็นนักศึกษาปัจจุบันระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด 2) ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) อาสาเข้าร่วมโครงการวิจัย 4) สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยจนจบโครงการ มีเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion criteria) ดังนี้ 1) มีสุขภาพแข็งแรงปกติดี 2) รับผิดชอบต่อภาระกิจของการวิจัยและยินดีเข้าร่วมการวิจัย มีเกณฑ์คัดออก (Exclusion criteria) คือ การแจ้งว่าไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept interview) โดยก่อนการสัมภาษณ์ได้มีการทำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปถึงผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่เป็นพื้นที่วิจัย ผู้ให้ข้อมูลได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาก่อนเข้ารับการสัมภาษณ์และนัดหมายเพื่อขอสัมภาษณ์โดยลงลายมือชื่ออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปแบบฟอร์มหนังสือแสดงความยินยอม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ถูกพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย ด้วยการอาศัยกรอบแนวคิดเชิงบูรณาการทฤษฎีการวิจัยเพื่อเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ ทำให้ได้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับกรณีศึกษา ประกอบด้วยคำถามแบบ กึ่งโครงสร้างในการสัมภาษณ์กรณีศึกษา 3 ข้อ ได้แก่ 1) ช่วยเล่าประสบการณ์ในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ฟัง

น้อย 2) นักศึกษาคิดว่าภาษาอังกฤษสำคัญกับนักศึกษาอย่างไร และ 3) อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยข้อความถูกตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ด้านจิตวิทยา ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาและด้านการผลิตครุภัณฑ์และดนตรี และได้ปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำ ก่อนการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาผลงานการเขียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อน แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก ในการสัมภาษณ์ด้วยคำถามแบบกึ่งโครงสร้างนั้นผู้วิจัยได้เตรียมชุดคำถามชักใช้ (Probing questions) นอกเหนือจากคำถามหลัก 3 ข้อ เพื่อให้ได้รายละเอียดของเหตุการณ์ที่เป็นประสบการณ์ของนักศึกษา รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนเข้าร่วมสัมภาษณ์และความคาดหวังที่มีต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด

การได้มาซึ่งข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยชุดคำถามกึ่งโครงสร้างที่ได้รับอนุญาตและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยการสัมภาษณ์ใช้ระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ครั้งละ 1-2 คน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะแบบตัวต่อตัว (Person-to-person) ซึ่งในระหว่างการสัมภาษณ์จะมีการจดบันทึกโดยผู้วิจัยในรูปแบบบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการถอดคำพูดแบบปรับแต่ง (Edited transcription) เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น วิธีการนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถได้มาซึ่งข้อมูลมือหนึ่ง (Firsthand information) และกระบวนการดังกล่าวเอื้อให้เกิดการใช้คำถามชักใช้ (probing by the interview) ให้ข้อมูลเชิงลึก (In-depth Information) มากยิ่งขึ้น หลังการสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยขอให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันข้อมูลด้วยการอ่านให้ผู้ให้ข้อมูลฟังในระหว่างการจดบันทึกคำตอบการวิจัย ผู้วิจัยทดลองตีความหมายจากคำตอบให้ผู้ให้ข้อมูลฟังเพื่อให้เกิดความตรงในการตีความ (Interpretative validity) (B. Johnson & Turner, 2003) และก่อนการจบการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้มีการซักถามสอบถามข้อมูลอีกครั้งเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูล (Confirmation) (Birt et al., 2016) จากนั้นดำเนินการสรุปผลการสัมภาษณ์และนำข้อมูลที่ได้นำให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบและรับรองความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง (Member check) โดยแต่ละขั้นตอนจะดำเนินการเป็นลำดับไม่ข้ามขั้นตอน (Boyce & Neale, 2006; Kumar, 1989) และได้มีการตรวจสอบการดำเนินการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ (Peer Debriefing) ซึ่งมีอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเป็นผู้ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในทุกขั้นตอน เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการตรวจสอบข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) (Ayers & Knafle, 2008) จากนั้นจึงเข้ารหัสเนื้อหา (Codification) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือปัจจัยที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษโดยข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านโปรแกรม ATLAS.ti

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบจำแนกชนิดข้อมูล (Typological analysis) ซึ่งมีด้วยกัน 4 ขั้นตอน (Ayers & Knafle, 2008) โดยในขั้นที่ 1 เป็นการกำหนดกรอบของข้อมูล (Domain) ในการจำแนกคำตอบที่เกิดขึ้นจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้ข้อมูล โดยกำหนดคำหลักไว้ 2 กลุ่มข้อมูล คือ 1) ลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ 2) เหตุผลที่ตั้งใจสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในขั้นที่ 2

เป็นการตีความข้อมูลและกระบวนการเข้ารหัส โดยใช้การพิจารณาที่แต่ละข้อความ โดยรหัสของข้อความที่เหมือนกันจะถูกเก็บรวบรวมด้วยกันให้เป็นหมวดหมู่หรือประเภทเดียวกัน จนเกิดความอิ่มตัว (Saturation) ของข้อมูล จึงดำเนินการในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจากขั้นที่สองมาจัดกลุ่มและสร้างความสัมพันธ์ โดยคำตอบของผู้ให้ข้อมูลในข้อความหนึ่งหรือประเด็นหนึ่งอาจถูกเข้ารหัสได้มากกว่าหนึ่งรหัส รหัสเหล่านั้นถูกนำมารวบรวมและเรียงกันอย่างเป็นระบบให้เป็นกลุ่มของรหัสโดยใช้เกณฑ์ของการปรากฏของรหัสร่วม (Cooccurrence) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา และในขั้นที่ 4 เป็นการนำกลุ่มของรหัสดังกล่าวมาพัฒนาเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยมีการอธิบายความสัมพันธ์ของกลุ่มรหัสด้วยเส้นความสัมพันธ์ ซึ่งปรากฏความสัมพันธ์โดยพิจารณาจากคุณลักษณะร่วมกันต่าง ๆ เช่น ความเป็นสาเหตุ - ผลลัพธ์ ความเกี่ยวข้องกัน ความเป็นสิ่งเดียวกัน หรือการเป็นองค์ประกอบย่อยของกันและกัน เป็นต้น โดยรูปแบบความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถนำเสนอเป็นภาพรูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมแห่งนี้ได้

โดยกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมประมวลผลข้อมูลเชิงคุณภาพ ATLAS.ti เป็นเครื่องมือช่วยในการรวบรวมเอกสารสัมภาษณ์ของนักศึกษา การเข้ารหัส (Codification) การตีความ (Interpretation) ของแต่ละคำตอบ ตามมุมมองทางจิตวิทยา จากนั้นจึงทำการจัดกลุ่มรหัส (Group of Code) และการเพิ่มรหัสหากมีคำตอบที่มีความแตกต่าง รวมถึงการหาความสัมพันธ์ของกลุ่มรหัส หรือกลุ่มคำตอบ เพื่อหารูปแบบและโครงสร้างของคำตอบทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งเสริมหรือปัจจัยที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษตามแนวทางที่กล่าวในข้างต้น

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของผู้ให้ข้อมูล สามารถแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกคือคุณลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ส่วนที่สองคือปัจจัยทางจิตวิทยาที่ทำให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือลดลง และส่วนที่สามคือรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยการเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละส่วนมีสาระสำคัญ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คุณลักษณะของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยสังเกตได้ว่าคำตอบของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจซึ่งมีลักษณะเป็นเหตุและผลในลักษณะสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนและสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา (Consequences) โดยเริ่มจากแรงจูงใจที่ขับเคลื่อนภายในที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้หรือการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษในเชิงบวก เช่น ความอยากพัฒนาตนเอง ความชอบ หรือการมีเป้าหมายในเชิงบวก และแสดงออกในลักษณะผลของความตั้งใจที่ออกมาในรูปของความคิด ความรู้สึกที่สะท้อนการใช้ศักยภาพของตนเองในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษที่เป็นผลตามมา เช่น การตอบว่าจะทุ่มสุดตัว จะทำอย่างเต็มที่กับการเรียนรู้มากขึ้น และตัวผลของการคิดเช่นนี้ก็ยิ่งเป็นเหตุย้อนกลับไปเสริมให้เกิดแรงจูงใจ

เพิ่มขึ้นได้อีก เช่น เมื่อแสดงพฤติกรรมความตั้งใจก็จะย้อนกลับไปส่งเสริมความรู้สึกดีต่อภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง โดยมีตัวอย่างคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูลว่า

“ตอนเริ่มทำกิจกรรมต่างๆมาก็เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ” (สุรเสน นักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

“เราทุ่มกับมันสุดตัว ตั้งใจอย่างดีในการทำทุกอย่างให้เต็มที่ เรียนรู้อย่างเต็มอัตราที่เราได้ทุ่มเทไป”
(นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

“เราก็เปลี่ยนความคิดใหม่จากที่เคยแค่เรียนให้ผ่าน ๆ ไปกับมีความตั้งใจมีจุดมุ่งหมายและกำลังใจที่
จะทำให้สำเร็จมากขึ้น” (นิลชน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

“เราจะมีความตั้งใจที่อยากจะฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น” (นิลปาลัน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์
ศึกษา)

“เริ่มจากความตั้งใจในการเรียนรู้ ทำให้เราเต็มที่กับการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น” (ไวยบุตร นักศึกษาชั้นปี
ที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

“ถ้าเรามีความตั้งใจในการศึกษามากขึ้นเราก็สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มากขึ้น” (นิลราช
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

**ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ทำให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
หรือลดลง**

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลเพิ่มความตั้งใจหรือปัจจัยที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สอง
ด้วยภาษาอังกฤษ สามารถกำหนดองค์ประกอบย่อยเพื่อจัดกลุ่มประเภทของปัจจัยได้ 3 ประเภท ได้แก่ ปัจจัย
ประเภทความคิดที่มีต่อภาษาอังกฤษ ปัจจัยประเภทความรู้สึกต่อภาษาอังกฤษ และปัจจัยประเภทแรงจูงใจในการ
สื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจัยประเภทแรงจูงใจนั้นมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมเป็นอย่างมาก
(Bandura, 1986; Ryan & Deci, 2018) โดยแต่ละประเภทย่อยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ทำให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ กลุ่ม
ตัวอย่างได้เล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้วิจัย
รวมถึงการกล่าวถึงความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งสามารถวิเคราะห์คำตอบและเพื่อจัดเข้า
กับกลุ่มองค์ประกอบย่อย 3 ประเภทที่ได้กล่าวในข้างต้นได้ ดังนี้

1.1 กลุ่มปัจจัยด้านความคิดเชิงบวกที่มีต่อการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เช่น การให้
ความสำคัญ การมีความคิดเชิงการกำหนดเป้าหมายเพื่อนำไปสู่การเหนี่ยวนำตนเองให้มีความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่
สองด้วยภาษาอังกฤษ เป็นคุณลักษณะที่สะท้อนในคำตอบเมื่อพูดถึงความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังข้อความ

1.1.1 ความคิดเชิงการให้ความสำคัญ (Importance-based determination) ข้อมูล
ที่ค้นพบมีลักษณะเป็นข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลให้คุณค่า ให้ความสำคัญมั่นตั้งใจ หรือให้ความสำคัญ ตัวอย่างเช่น

“แต่สำหรับเราเอง คิดว่า “ความตั้งใจมันเหมือนกับเรามุ่งมั่นที่จะทำอะไรบางอย่างให้สำเร็จ เป็นไปตามที่ใจเราหวังไว้เป็นอย่างดีที่คิดไว้ มันเหมือนกับเป็นความฝันในชีวิตอะไรแบบนี้” (เกยูร นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

1.1.2 ความคิดเชิงการกำหนดเป้าหมาย (Objective-based determination) ข้อมูลที่ค้นพบมีลักษณะเป็นข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลมีการกำหนดความต้องการของตนเอง ตัวอย่างเช่น

“เราจะสอบใบประกอบวิชาชีพเราก็ต้องตั้งใจที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษให้มาก” (สัตพลี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

1.2 กลุ่มปัจจัยด้านความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เช่น ความชอบ ความสนุก ความรู้สึกดี ความรู้สึกน่าสนใจ ความรู้สึกมีอิสระ ตัวอย่างเช่น

“สนุกอยู่นะคะ เพราะภาษาอังกฤษมันทำให้หนูสามารถแยกคำอ่านของภาษาญี่ปุ่นออกเวลาเล่นเกมออนไลน์” (เกยูร นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

“ช่วงมัธยมปลายอันนี้หนักสุด ๆ อยู่ห้องบิวี่ที่สุดเลยคะ ซึ่งแน่นอนครูไม่สอนสักคาบ หนูยังงงทุกวันว่าผ่านมาได้ยังไง พอช่วง ป.ตรี ได้เจอครู ครูสอนดีมาก แล้วครูก็น่ารักด้วยเพราะเวลาสอนครูจะมีความสุขอยู่ตลอดเวลา ครูจะอารมณ์ดีอยู่ตลอดเวลา และไม่ว่าจะตอบผิดตอบถูกครูรับฟังทุกอย่างเลยคะ ชอบมาก แล้วยังมีมาทอมนี่ครูให้นักศึกษาได้เปิดใจคุยคือดีมาก ๆ หนูว่าหนูนอกเรื่องแล้วละ” (วิมลวาร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

1.3 กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจเชิงบวกในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เช่น แนวโน้มที่จะฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ความต้องการมีคนรู้จักเป็นชาวต่างชาติ ความต้องการไปต่างประเทศเพื่อใช้ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น

“ตั้งใจไว้ว่าจะฝึกฝนเรื่องภาษาให้ดีขึ้น และจะฝึกทักษะทางการพูดภาษาให้มีสำเนียงที่ดี” ในการสัมภาษณ์วิมลวาร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา

จากข้อมูลที่น่าเสนอแล้วในข้างต้น พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ทำให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของผู้ให้ข้อมูลนั้น มีลักษณะเป็นปัจจัยที่ส่งผลสร้างกลไกขับเคลื่อนภายในของบุคคลทั้งในด้านความคิดเชิงบวกที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความรู้สึกเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจเชิงบวกต่อภาษาอังกฤษ (Eddy-U, 2015; Hashimoto, 2002) ซึ่งปัจจัยเชิงบวกเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อไปยังทุกองค์ประกอบของทฤษฎีการกำหนดตนเอง และบางองค์ประกอบของแนวคิดฉันทะ (Boonsathirakul & Somanandana, 2019; Payutto, 2007) โดยทั้งสองแนวคิดที่บูรณาการกันอยู่นั้น ส่งผลกระทบต่อไปยังความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษนั่นเอง

2. ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณา กลุ่มคำที่ได้จากการสัมภาษณ์จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายสถานะหรือสภาพความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และระบุสาเหตุรวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ จึงทำ

ให้ได้ข้อมูลอย่างหลากหลายและกว้างขวาง โดยผลการสัมภาษณ์ถูกนำมาวิเคราะห์และจัดเป็นกลุ่มของคำตอบได้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านความคิดเชิงลบ เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงชุดข้อมูลเชิงความคิดของผู้ให้ข้อมูลว่า ความคิดนั้นเป็นเหตุหรือเป็นความคิดที่ทำให้เกิดผลที่ทำให้ไม่ชอบการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น

2.1.1 ความคิดเชิงการลดความสำคัญ (Importance-based determination) ข้อมูลที่ค้นพบ มีลักษณะเป็นข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลไม่ให้คุณค่า ไม่ตั้งมั่นตั้งใจ หรือไม่ให้ความสำคัญ ตัวอย่างเช่น

“ผมคิดว่าภาษาอังกฤษไม่สำคัญต่อการดำรงชีวิตเลยไม่ใส่ใจและไม่ศึกษา” (วิสันตราวี นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

2.1.2 ความคิดที่นำไปสู่การลดทอนคุณค่าของตนเอง เช่น ความไม่เชื่อในความสามารถ ความไม่เชื่อเรื่องการเปลี่ยนแปลง ความคิดเรื่องไม่มีโอกาสในการใช้งานภาษาอังกฤษ ความไม่ต้องการเรียนรู้

“หนูไม่ค่อยเชื่อว่าตัวเองมีความสามารถทางด้านภาษาอะ เหมือนหนูไม่เปิดรับทางด้านนี้ซักเท่าไรเลย” (เกยร นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกดนตรีศึกษา)

2.2 ปัจจัยด้านความรู้สึกเชิงลบที่มีต่อสื่อภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เช่น ความไม่ชอบ ความไม่สนุก ความรู้สึกไม่ดี ความรู้สึกแค้น ความรู้สึกไม่น่าสนใจ ความรู้สึกยาก ความรู้สึกไม่มั่นใจ ความกลัว ตัวอย่างเช่น

“ไม่สนุกเท่าไร เพราะตัวเองเป็นคนไม่ชอบภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เริ่มต้น” (สุรเสน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

2.3 กลุ่มปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจเชิงลบในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เช่น ไม่กล้าพูด ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ กลัวไม่ได้ตั้งใจหวัง การไม่มีอิสระ ตัวอย่างเช่น

“เชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เราสามารถที่จะฟังได้นิดหน่อยพอเข้าใจ แต่ไม่สามารถเรียบเรียงเป็นประโยคได้ยิ่งการอ่านยังไม่เข้าใจเลย” (นิลปาลัน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกนาฏศิลป์ศึกษา)

จากข้อมูลที่น่าเสนอแล้วในข้างต้น พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลด้านลบต่อความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของผู้ให้ข้อมูลนั้น มีลักษณะเป็นปัจจัยที่ส่งผลสร้างกลไกขับเคลื่อนภายในของบุคคลทั้งในด้านความคิดเชิงลบที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความรู้สึกด้านลบต่อภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในทางลบต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจัยเชิงลบเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อไปยังองค์ประกอบของทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Dincer & Yesilyurt, 2017) แต่ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าส่งผลกระทบต่อแนวคิดฉันทะได้หรือไม่ เนื่องจากแนวคิดฉันทะเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการกำหนดองค์ประกอบที่มีลักษณะเป็นองค์ประกอบเชิงบวก ซึ่งทั้งสองแนวคิดที่บูรณาการกันอยู่นั้น ส่งผลกระทบต่อไปยังความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษนั่นเอง

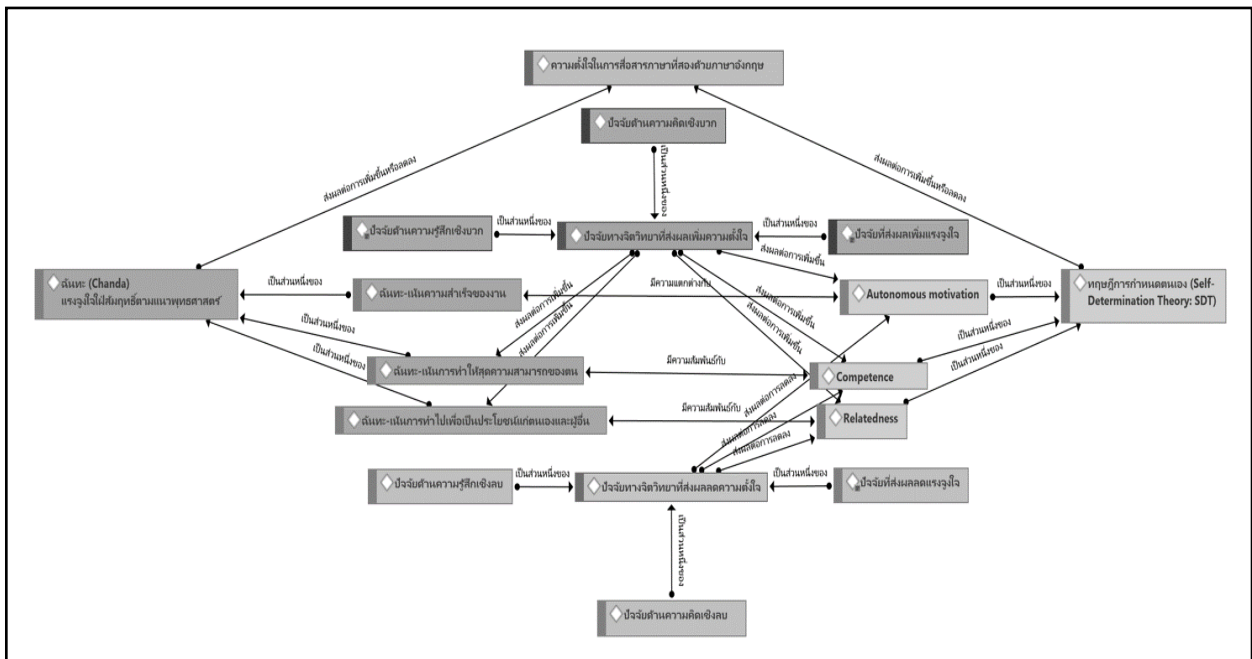
ส่วนที่ 3 รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยการเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างถูกนำมาตีความและเข้ารหัส จากนั้นรหัสของแต่ละข้อความที่เหมือนกันจึงถูกเก็บรวบรวมอีกครั้งจนเกิดความอิ่มตัว (Saturation) ของข้อมูล

ถัดจากนั้นข้อมูลจะถูกนำมาจัดกลุ่มและสร้างความสัมพันธ์ โดยคำตอบของนักศึกษาในประเด็นหนึ่งอาจถูกเข้ารหัสได้มากกว่าหนึ่งรหัส และถูกนำมารวบรวมและเรียงอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ของการปรากฏของรหัสร่วม (Cooccurrence) จากนั้นจึงถูกจัดกลุ่มในลักษณะของกลุ่มของรหัส และถูกตีความกลุ่มของรหัสและอธิบายความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลอีกครั้งหนึ่งด้วยเส้นความสัมพันธ์ ซึ่งปรากฏความสัมพันธ์ในลักษณะ เช่น ความเป็นสาเหตุ - ผลลัพธ์ ความเกี่ยวข้องกัน ความเป็นสิ่งเดียวกัน หรือการเป็นองค์ประกอบย่อยของกลุ่มรหัส เป็นต้น จากนั้นจึงนำเสนอเป็นภาพรูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาด้านวัฒนธรรมแห่งหนึ่ง ดังที่แสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2

รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยการเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นได้ว่าจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า องค์ประกอบย่อยของฉันทะ (Chanda) มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบย่อยของแรงจูงใจของการได้เป็นตัวเอง (Autonomous motivation) (Boonsathirakul & Somanandana, 2019; Ryan & Deci, 2018) ซึ่งปรากฏข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูลที่สนับสนุนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันซึ่งกล่าวแล้วในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลเพิ่มหรือลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยปรากฏว่า 1. ด้านความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งตน (ฉันทะ) มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถแห่งตน (Competence; SDT) 2. ความปรารถนาทำเพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม (ฉันทะ) มีความสัมพันธ์กับการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness; SDT) ในขณะที่ 3. ด้านการได้เป็นตัวเอง (Autonomy;

SDT) กับความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงาน (ฉันทะ) (Boonsathirakul & Somanandana, 2019; Ryan & Deci, 2018) ไม่ปรากฏข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ให้ข้อมูลที่น่าไปสู่การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกัน อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากลักษณะขององค์ประกอบด้านการเป็นตัวเอง และความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงานพบว่า เป็นแนวคิดที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการเป็นตัวเองเป็นมุมมองที่สะท้อนตัวตนของบุคคลเป็นที่ตั้ง แตกต่างกับความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงาน ที่เน้นการมองไปยังผลลัพธ์ของการกระทำ คือ งาน เป็นที่ตั้ง โดยไม่มองความที่ความคิด ความรู้สึก และแรงจูงใจของบุคคลที่กระทำงานนั้น

โดยปัจจัยทางจิตวิทยาทั้งปัจจัยที่ส่งผลเพิ่ม/ลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่สามารถส่งผลกระทบต่อปัจจัยองค์ประกอบของแนวคิดฉันทะซึ่งเป็นแนวคิดแรงจูงใจตามแนวพุทธศาสตร์ ในประเด็นการเน้นความสามารถของตน และประเด็นการเน้นประโยชน์ตนเองและคนอื่น ซึ่งทั้งสองประเด็นนี้สามารถเพิ่มขึ้นจากสาเหตุของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลเพิ่มความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ปัจจัยทางจิตวิทยานี้สามารถส่งเสริมองค์ประกอบย่อยของทฤษฎีการกำหนดตนเอง ทั้ง 3 ด้าน ไม่ว่าจะ 1) การได้เป็นตัวเอง (Autonomy) 2) การรับรู้ความสามารถของตัวเอง (Competence) และ 3) การเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) แต่อย่างไรก็ตามทั้ง 3 ด้านนี้มีแนวโน้มที่สามารถลดลงได้จากเหตุปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลลดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ

อีกทั้ง แนวคิดเรื่องฉันทะ (Chanda) และทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self Determination Theory) เป็นสาเหตุสำคัญที่สามารถส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เนื่องจากข้อความเชิงคุณภาพและรูปแบบของคำตอบที่ได้รับจากผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นคำตอบที่เกี่ยวกับความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพข้างต้น ทำให้พบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่น่าไปสู่การเพิ่มขึ้นของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ผ่านมุมมองของแนวคิดทฤษฎีจากทางตะวันออก คือ แนวคิดเรื่องฉันทะ และจากทางตะวันตก คือ ทฤษฎีการกำหนดตนเอง ด้วยการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีทั้งสองเพื่อสร้างกรอบในการตั้งคำถามเชิงคุณภาพกับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาแล้วพบว่ามีข้อค้นพบ 3 ประการที่สามารถนำมาอภิปรายผ่านมุมมองเชิงวิพากษ์และตีความโดยเทียบกับแนวคิดทฤษฎีด้วยการเชื่อมโยงความรู้จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประการที่ 1 ความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา (Basic Psychological Needs) ที่อยู่ในทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination) ซึ่งประกอบด้วย การได้เป็นตัวเอง (Autonomy) การรับรู้ความสามารถของตัวเอง (Competence) การเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) ดังตัวอย่างที่ได้นำเสนอข้างต้น ในขณะเดียวกันคำตอบเดียวกันก็ยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวพุทธศาสตร์หรือฉันทะ ที่ประกอบด้วย ความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงาน ความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งความสามารถตนเอง และความปรารถนาทำเพื่อ

ประโยชน์ตนเองและสังคม (Boonsathirakul & Somanandana, 2019; Ryan & Deci, 2018) โดยพบว่า การรับรู้ความสามารถตนเองมีความสอดคล้องกับความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งความสามารถตนเอง และการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่นมีความสอดคล้องกับความปรารถนาทำเพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม ส่วนแนวความคิดได้เป็นตัวเอง กับความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงานมีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษารู้ว่าตนเองมีทางเลือกได้เลือกสิ่งทีตนเองชอบนั้นเป็นการเน้นที่ตัวตน (Self) ในขณะที่ความปรารถนาทำดีที่สุดแห่งงานที่เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวพุทธศาสตร์หรือฉันทะนั้น จะมุ่งเน้นที่ความพอใจที่งานเป็นหลัก ไม่ได้มุ่งเน้นที่ตัวตนของบุคคล ซึ่งการเน้นความมีตัวตนคล้ายกับแนวคิดทางพุทธศาสตร์ที่เรียกว่า มานะ ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากมีความหมายที่แท้จริงว่า การอยู่เหนือคนอื่น ความภาคภูมิใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นการแข่งขัน อันไม่สอดคล้องกับวิถีคิดที่เป็นกุศลหรือเป็นประโยชน์ตามแนวคิดทางพุทธศาสตร์ (Payutto, 2021)

ประการที่ 2 คำตอบของผู้ให้ข้อมูลสะท้อนให้เห็นปัจจัยที่เป็นธรรมชาติของแนวคิดแรงจูงใจจากทฤษฎีการกำหนดตนเองและแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวพุทธศาสตร์ กล่าวคือ ในมนุษย์หนึ่งคนโดยธรรมชาติแล้วมีทั้งด้านที่เป็นการยึดติด (Attachment) และด้านที่เป็นการทำเพื่อคนอื่นโดยไม่พิจารณาตัวเอง หรือด้านที่เป็นการไม่ยึดติดที่ตัวตน (Nonattachment) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของปรัชญาพุทธศาสตร์นั้นมุ่งเน้นให้เกิดความสุขและความสงบ (Lama et al., 1999) แต่ในกรณีการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ เป็นการมุ่งเน้นการศึกษาประสบการณ์เกี่ยวกับความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจ อันหมายถึง แรงขับเคลื่อนภายในบุคคล ซึ่งได้แก่ การคิด ความรู้สึก และปัจจัยด้านแรงจูงใจซึ่งส่งผลการแสดงพฤติกรรม (Bandura, 1986; Dincer & Yesilyurt, 2017) เป็นหลัก เพื่อให้ค้นพบปัจจัยเหนี่ยวนำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมไม่ว่าปัจจัยนั้นจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบก็ตาม ซึ่งผลการศึกษาค้นพบว่าความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษจะบรรลุได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนสภาพแวดล้อมของบุคคล และตัวผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการเพิ่มความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งจะผลต่อไปยังการเพิ่มขึ้นของทฤษฎีการกำหนดตนเองและฉันทะที่เป็นการเพิ่มขึ้นของแรงจูงใจในตัวบุคคลนั้น อันส่งผลไปสู่การเพิ่มขึ้นของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ดังนั้น ทั้งสองแนวคิดจึงมีประโยชน์ในการนำมาใช้พัฒนาตัวแปรความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ เพราะข้อเท็จจริงจากการวิจัยค้นพบความเข้ากันได้ของแนวคิดซึ่งอ้างอิงจากการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล อีกทั้งการบูรณาการแนวคิดทฤษฎีเพื่อส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจที่สอดคล้องกับธรรมชาติทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างย่อมทำให้ประสิทธิภาพของการส่งเสริมแรงจูงใจส่งผลทวีคูณยิ่งขึ้นต่อกลุ่มตัวอย่างมากกว่าการใช้ทฤษฎีเดียวที่เป็นทฤษฎีที่ไม่ได้มีพื้นฐานที่เข้ากันได้กับสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

ประการที่ 3 คำตอบของผู้ให้ข้อมูลบางส่วนสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษนั้น มาจากแนวคิดที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมตะวันออก คือ ฉันทะ ซึ่งเป็นปรัชญาพุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการละความเป็นตัวตนของตนเอง ลดละการสนองความต้องการของตนเอง และเพิ่มการให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากขึ้น สะท้อนจากการที่บุคคลอื่นหรือสังคมของผู้ให้ข้อมูลมีอิทธิพลทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษได้ การลดความเป็นตัวตนและลดความต้องการของ

ตนเองและการเพิ่มความสำคัญของผู้อื่นมากขึ้น สะท้อนให้เห็นลักษณะของแนวคิดการรวมกลุ่ม (Collective) ซึ่งเป็นธรรมชาติของแนวคิดของวัฒนธรรมแบบเอเชียหรือซีกโลกตะวันออก (Hwang & Hwang, 2012) ในขณะที่คำตอบบางส่วนก็สะท้อนแนวคิดที่เน้นตัวตนความเป็นปัจเจกซึ่งเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคลเป็นสำคัญ (Individualism) ซึ่งเป็นธรรมชาติของแนวคิดจากวัฒนธรรมตะวันตก (Heine & Lehman, 1997) โดยจะเห็นได้จากคำตอบของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่สะท้อนความคิดเชิงการกำหนดเป้าหมายที่มีทั้งมุมมองเพื่อตนเองและมุมมองเพื่อครอบครัวและสังคม เช่น ต้องการประกอบอาชีพข้าราชการ ต้องการใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เป็นต้น ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ผู้ให้ข้อมูลบางรายกำหนดไว้ นำไปสู่การกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลรายนั้นเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึงการลงมือทำเพื่ออนาคตของตนเอง ให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การตั้งใจทำเพื่อครอบครัว ซึ่งแนวคำตอบดังกล่าวสะท้อนมุมมองทั้งด้านการได้เป็นตัวเอง (Autonomy) การเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness) (Niemiec & Ryan, 2009; Ryan & Deci, 2018) นอกจากนี้เพื่อให้สอดคล้อง แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจตามแนวพุทธศาสตร์ คือ ฉันทะ ในด้านความปรารถนาที่ได้ทำดีที่สุดแห่งตน ความปรารถนาให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคม ซึ่งเป็นความต้องการที่มีบุคคลรอบข้างในสังคมของกลุ่มตัวอย่างเองเข้ามาเกี่ยวข้องและเหนี่ยวนำให้เกิดแรงจูงใจให้เพิ่มสูงขึ้นได้ ซึ่งการพบคำตอบนี้สะท้อนความเป็นวัฒนธรรมสังคมนิยม (Collectivism) ของกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ Heine and Lehman (1997) ได้ให้ข้อสังเกตว่า ในวัฒนธรรมตะวันตกนั้น เมื่อพูดถึงแรงจูงใจมักจะอยู่บนฐานของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เช่น ความสนใจส่วนบุคคล ความสนุกเพลิดเพลิน ในขณะที่คนเอเชียจะออกมาทางแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) เช่น การมีความปรารถนาที่จะเอาใจผู้อื่น การรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณสังคม เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาก็มีความกระหาย ความอยากได้รับอิสระของตนเพื่อความภูมิใจ ไม่อยากน้อยหน้าใคร ไม่ชอบ ยาก ความกลัว หรือความรู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษได้นั้นเป็นส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งเป็นการได้แสดงความสามารถแบบเต็มและเกิดความภูมิใจในตนเอง หรืออีกมุมหนึ่งการไม่มีความสามารถเป็นปัจจัยลบที่ต่อความภูมิใจในตัวบุคคลลง สิ่งเหล่านี้สะท้อนความเป็นสังคมที่เน้นความเป็นปัจเจกชน (Individualism) ได้ด้วยเช่นเดียวกัน การค้นพบนี้จึงเป็นข้อค้นพบสำคัญที่ทำให้สามารถแบ่งแยกแนวคิดเรื่องแรงจูงใจของวัฒนธรรมตะวันตกให้มีความแตกต่างกับวัฒนธรรมตะวันออกได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้รับทราบข้อมูลเชิงประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงการได้มาซึ่งรูปแบบของความสัมพันธ์ของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษผ่านมุมมองแนวคิดทฤษฎีทั้งในมุมมองตะวันออกและตะวันตก ซึ่งข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษาของประเทศซึ่งสามารถนำข้อค้นพบดังกล่าวไปกำหนดเป็นแนวนโยบาย ไม่ว่าจะ เป็นแนวทางในการ

จัดเรียนการสอนและการพัฒนาภาษาอังกฤษกับนักเรียนนักศึกษาของประเทศไทย เพื่อให้นักเรียนและนักศึกษาเกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเป้าหมายอันมีค่ายิ่งต่อการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษรวมถึงรายวิชาอื่น ๆ สามารถนำไปออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากคำตอบของผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นข้อความที่มาจากความคิดโดยตรง ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนควรต้องคำนึงถึงเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน การสร้างปัจจัยที่เอื้อให้เกิดความตั้งใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การนำพาให้ผู้เรียนสามารถให้ความหมายเนื้อหาของ การเรียนได้ การให้ความสำคัญของสิ่งที่จะเรียนก่อนที่จะเรียนรู้ การเตรียมผู้เรียนทั้งวิธีคิด ความรู้สึก เจตคติ ก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดถึงความรู้สึก หรือความคิดของตนเอง ตลอดจนจนถึงการเชื่อมโยง ผู้เรียนเข้าด้วยกัน ผ่านกิจกรรมที่นำไปสู่การคิดไตร่ตรองถึงบุคคลรอบข้าง สิ่งเหล่านี้ล้วนเหนี่ยวนำให้เกิดแรงจูงใจ ที่เหมาะสมในการเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้สามารถใช้เป็นการยืนยันเบื้องต้นว่าแนวคิดพุทธศาสตร์สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดีเทียบเคียงได้กับแนวคิดจิตวิทยาตะวันตก อีกทั้งยังเป็นการนำหลักคิดทางพุทธศาสตร์ซึ่งมีคุณค่าของไทยมาประยุกต์ใช้ในวงการศึกษาด้านภาษาและจิตวิทยาได้อย่างเหมาะสมกับบริบทพื้นที่และวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย มี 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 หลังจากการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative studies) เพื่อเข้าใจธรรมชาติของการเกิดของความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงปัจจัยที่ส่งเสริมแล้ว ควรมีการทดสอบแนวคิดในเชิงปริมาณ (Quantitative studies) ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการพัฒนาแบบวัดเชิงจิตวิทยาที่ต่อยอดจากการบูรณาการแนวคิดแรงจูงใจตามแนวพุทธศาสตร์กับทฤษฎีการกำหนดตนเอง เพื่อนำไปใช้กับวัดตัวแปรความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ โดยควรมีการทดสอบโครงสร้างเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุของตัวแปรนี้ในกรอบแนวคิดเชิงพุทธศาสตร์ที่บูรณาการร่วมกันกับทฤษฎีการกำหนดตนเอง ซึ่งปัจจุบันก็ได้มีความพยายามในการพัฒนาแบบวัดที่มีแนวคิดพุทธศาสตร์ประกอบกับแนวคิดทางจิตวิทยาสากลแล้ว (Boonsathirakul & Somanandana, 2019)

ประการที่ 2 เนื่องจากการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้นยังขาดการบูรณาการทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจหรือความตั้งใจในการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนเชิงเนื้อหา ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีการพัฒนากิจกรรมการฝึกอบรม กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจหรือความตั้งใจในการสื่อสารภาษาที่สองด้วยภาษาอังกฤษ ด้วยการนำแนวคิดบูรณาการระหว่างแนวคิดฉันทะตามแนวพุทธศาสตร์กับทฤษฎีการกำหนดตนเอง มาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับของประเทศไทย และประยุกต์แนวคิดนี้กับกระบวนการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา การแนะแนว การพัฒนาหลักสูตรโดยใช้แนวคิดบูรณาการ ซึ่งเริ่มพบเห็นการบูรณาการแนวคิดนี้มาใช้ให้เกิดการใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาอย่างได้ผลเป็นรูปธรรม เช่น การศึกษาของ Somanandana and Yamwong (2019)

ประการที่ 3 เพื่อขยายความเข้าใจจากการศึกษาเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ควรมีการศึกษาในเชิงการวิจัยผสมวิธี (Mixed methods) ในการศึกษาตัวแปรฉันทะและแรงจูงใจของการได้เป็นตัวเอง (Autonomous motivation) เนื่องจากการวิจัยผสมวิธี (Mixed methods) นั้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ครอบคลุมสมบูรณ์ (Complementarity) ต่อโจทย์วิจัยที่ต้องอาศัยการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้รายละเอียดของข้อมูลและบริบทรอบข้างและการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ทางสถิติในการมุ่งหารูปแบบและแนวโน้ม อีกทั้งการใช้วิธีวิจัยมากกว่าหนึ่งวิธี (Triangulation) จะช่วยเพิ่มความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ให้กับข้อค้นพบ รวมถึงการใช้ได้จริง (Pragmatism) ของการตอบโจทย์วิจัยที่มีความซับซ้อนที่ต้องอาศัยวิธีการที่ตอบคำถามที่อีกวิธีการตอบไม่ได้ และสุดท้ายเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น (Flexibility) ของวิธีการแสวงหาคำตอบให้กับโจทย์วิจัย (Creswell & Clark, 2017)

เอกสารอ้างอิง

- Ayres, L., & Knafle, K. A. (2008). Typological Analysis. In L. M. Given (Ed.), *Sage encyclopedia of qualitative research methods*. Sage.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Prentice-Hall.
- Birt, L., Scott, S., Cavers, D., Campbell, C., & Walter, F. (2016). Member Checking: A Tool to Enhance Trustworthiness or Merely a Nod to Validation? *Qualitative Health Research*, 26(13), 1802-1811. doi:10.1177/1049732316654870
- Boonsathirakul, J., & Somanandana, V. (2019). Development of the Excellent Achievement Motivation Test Based on Buddhism for Undergraduate Students. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 13(3), 41-52.
http://edu.msu.ac.th/journal/home/journal_file/612.pdf
- Cadet, J. M. (1971). *The Ramakien: The Thai Epic*. Kodansha International.
- Central Intelligence Agency. (2021). *Field Listing-Language*. <https://www.cia.gov/the-world-factbook/field/languages/>.
- Creswell, J. W., & Clark, V. L. P. (2017). *Designing and Conducting Mixed Methods Research*. SAGE.
- Dincer, A., & Yesilyurt, S. (2017). Motivation to Speak English: A Self-Determination Theory Perspective. *PASAA: Journal of Language Teaching and Learning in Thailand*, 53, 1-25.
- Eddy-U, M. (2015). Motivation for participation or non-participation in group tasks: A dynamic systems model of task-situated willingness to communicate. *System*, 50, 43-55.

- EnglishFirstEducation. (2019). EF English Proficiency Index – A Comprehensive Ranking of Countries by English Skills [online].
<https://www.ef.com/~/media/centraleftcom/epi/downloads/full-reports/v9/ef-epi-2019-english.pdf>
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (2011). *Predicting and Changing Behavior: The Reasoned Action Approach*. Taylor & Francis.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School Engagement: Potential of the Concept, State of the Evidence. *Review of Educational Research*, 74, 59-109.
doi:10.3102/00346543074001059
- Gross, M. (2017). *Planned Behavior: The Relationship between Human Thought and Action*. Taylor & Francis.
- Hashimoto, Y. (2002). Motivation and willingness to communicate as predictors of reported L2 use. *The Japanese ESL context. Second language studies*, 20(2), 29-70.
- Heine, S. J., & Lehman, D. R. (1997). Culture, dissonance, and self-affirmation. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 23, 389-400. doi:10.1177/0146167297234005
- Hwang, K.-K., & Hwang, K.-K. (2012). Face and morality in Confucian society. *Foundations of Chinese psychology, Confucian social relations*, 1, 265-295.
- Johnson, R., & Turner, L. (2003). *Data collection strategies in mixed methods research*. Sage.
- Johnson, W. B., & Kaslow, N. J. (2014). *The Oxford Handbook of Education and Training in Professional Psychology*. Oxford University Press.
- Lama, T. D., Cutler, H. C., & Cutler, H. (1999). *The Art of Happiness: A Handbook for Living*. Hodder & Stoughton.
- MacIntyre, P. D. (2007). Willingness to communicate in the second language: Understanding the decision to speak as a volitional process. *The modern language journal*, 91(4), 564-576.
- MacIntyre, P. D., Clément, R., Dörnyei, Z., & Noels, K. A. (1998). Conceptualizing willingness to communicate in a L2: A situational model of L2 confidence and affiliation. *The modern language journal*, 82(4), 545-562.
- Melchert, T. P. (2011). *Foundations of Professional Psychology: The End of Theoretical Orientations and the Emergence of the Biopsychosocial Approach*. Elsevier Science.
- Napak-on, S. (2021). English O-NET and the core curriculum: Expectations and alignments. *Rangsit Journal of Educational Studies*, 8(1), 26-45.
<https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/RJES/article/view/2128/1840>

- Niemiec, C. P., & Ryan, R. M. (2009). Autonomy, competence, and relatedness in the classroom: Applying self-determination theory to educational practice. *Theory and research in Education*, 7(2), 133-144.
- Office of Contemporary Art and Culture. (2020). *Strategic Plan for Contemporary Art and Culture 2020 - 2022*.
- Pattapong, K. (2010). *Willingness to communicate in a second language: A qualitative study of issues affecting Thai EFL learners from students' and teachers' point of view* [Doctoral dissertation]. University of Sydney.
- Payutto, B. P. A. (2007). *Vision of the Dhamma: A Collection of Buddhist Writings in English*. Wat Nyanavesakavan.
- Payutto, B. P. A. (2021). *Buddhadhamma: The Laws of Nature and Their Benefits to Life*: Buddhadhamma Foundation.
- Roorda, D., Koomen, H., Spilt, J., & Oort, F. (2011). The Influence of Affective Teacher-Student Relationships on Students' School Engagement and Achievement: A Meta-Analytic Approach. *Review of Educational Research*, 81, 493-529. doi:10.3102/0034654311421793
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2018). *Self-Determination Theory: Basic Psychological Needs in Motivation, Development, and Wellness*. Guilford Publications.
- Schwab, K., & Zahidi, S. (2020). *Global competitiveness report: special edition 2020*.
- Somanandana, V., & Yamwong, P. (2019). The Effect of Buddhist Group Counseling to Develop the Excellent Achievement Motivation for Undergraduate Students]. *Journal of Education Studies*, Chulalongkorn University, 47(4), 445-464.
<https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol47/iss4/24/>
- Suebdoung, M. (2007). Man's Motivation from The Buddhist Perspective. *Journal of Liberal Arts*, Thammasat University, 7(2), 101-129. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/liberalarts/article/view/13353/12009>
- Szmigiera, M. (2021). *The most spoken languages worldwide 2021*.
<https://www.statista.com/statistics/266808/the-most-spoken-languages-worldwide/>
- The National Institute of Educational Testing Service. (2021). *O-Net: Ordinary National Educational Test*. <https://catalog.niets.or.th/group/1education>
- Yashima, T. (2002). Willingness to Communicate in a Second Language: The Japanese EFL Context. *The modern language journal*, 86, 54-66. doi:10.1111/1540-4781.00136